

پنجشنبه 20 مهر 1439 12-اکتبر 2017

تولد شاعر نامدار ایرانی، حکیم "ابوالقاسم فردوسی" در طوس (313 ش)

تولد شاعر نامدار ایرانی، حکیم "ابوالقاسم فردوسی" در طوس (313 ش)

حکیم ابوالقاسم فردوسی در سال 313 شمسی مصادف با 329 هجری قمری برابر با 940 میلادی در روستای "باز" از ناحیه طابران طوس متولد شد. وی در خانواده‌ای مرفه و ممتاز رشد و نمو کرد و در دوران جوانی به تحصیل علوم پرداخت. وی همچنین به ادبیات فارسی و تاریخ و سایر علوم رایج زمان خود آشنایی کافی داشت. آنچه که از متون مختلف مشخص می‌شود، او مسلمان و شیعه بوده است و به پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) عشق و علاقه وافر داشت. اثر جاویدان فردوسی، شاهنامه نام دارد و در شمار بهترین آثار حماسی عالم است. شاهنامه بر اثر نفوذ شدیدی که در میان طبقات مختلف ایرانیان یافت، در همه ادوار تاریخی بعد از قرن پنجم هجری مورد توجه بود و همه شاعران حماسه گوی ایرانی تا قرن اخیر تحت تأثیر آن بوده‌اند. فردوسی در حفظ جانب امانت به هنگام نقل مطالب، به کار بردن نهایت مهارت در وصف مناظر طبیعی و میدان‌های جنگ و قهرمانان منظومه خود و نظایر این‌ها و نیز ذکر مواعظ دلپذیر کمال توانایی را نشان داده است. حکیم ابوالقاسم فردوسی سرانجام در سال 411 هجری قمری برابر با سال 1020 میلادی در هشتاد سالگی درگذشت و در طوس به خاک سپرده شد. انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا پس از پیروزی انقلاب اسلامی (1358 ش)

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با پشتوانه عظیم مردم، در نهم اردیبهشت ماه 1358 ش رهبر کبیر انقلاب اسلامی، طی فرمانی به شورای انقلاب توصیه کردند که آیین نامه تدوین شوراهای اسلامی را تنظیم کرده تا اصل حضور و مشارکت مردم در عرصه‌های تصمیم‌گیری تأمین گردد. از این رو مردم مسلمان ایران در 20 مهر 1358 ش، با حضور در حوزه‌های رأی‌گیری، نمایندگان خود را برای عضویت در شورای شهر انتخاب کردند تا اداره شهرها را به مردم بسپارند. این انتخابات در حالی برگزار شد که تنها هشت ماه از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی ایران گذشته بود. اما به علت نقص در قوانین، این شوراهای فعالانه به کار خود ادامه ندادند. ولی سرانجام پس از نوزده سال، در هفتم اسفند 1377، بار دیگر انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا به صورت قانونمند و فراگیر برگزار شد. روز ملی کاهش آثار بلایای طبیعی (تصویب 1373 ش)

در ایران ، 20 تا 25 مهر ، هفته کاهش بلایای طبیعی نامگذاری شده است و روز 20 مهر را روز ملی کاهش اثرات بلایای طبیعی نام نهاده اند. شرایط اقلیمی و جغرافیایی ایران نظیر قرارگیری آن روی کمربند زلزله ، واقع شدن در عرضهای پایین و... از یک طرف و ساخت وسازهایی نامطلوب و بدون رعایت نکات ایمنی از طرف دیگر، باعث آسیب پذیری ایران در برابر بلایای طبیعی شده است. روز بزرگداشت حافظ

خواجه شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی در حدود سال 726 ق در شیراز به دنیا آمد. وی پس از فراگرفتن دانش‌های متداول عصر خود، دیوان شعری گذشته و معاصر خود را به دقت مطالعه کرد و نخست معنا را از لفظ جدا نمود و لفظ را به دور افکند. آن‌گاه معنا را در کوره ذهن فروزنده خود ریخت و از آن زیوری گوهر آگین ساخت. کمال هنر حافظ در این است که از همان عناصر در دسترس همگان، معجونی شفاف و مفرح تهیه کرده و استادانه و سحرآفرینانه، آنها را به خدمت ابلاغ پیام خود در آورده است. او تفسیر قرآن، حکمت و ادبیات عرب را به خوبی می‌دانست و چون قرآن را با چند روایت و قرائت حفظ کرده بود، به حافظ شهرت یافت. حافظ با الهام گرفتن از آموزه‌های اسلامی و مفاهیم قرآنی و بکارگیری استعارات و کنایات منحصر به فرد، توانست ناب‌ترین غزل‌های تاریخ ادبیات ایران را بسراید. اهمیت حافظ در آن است که توانست مضامین عرفانی و عشقی را به نحوی در هم آمیزد که از دو شیوه غزل عارفانه و عاشقانه، سبک واحد و جدیدی به وجود آید. این شاعر استاد، افکار خود را با الفاظ بسیار زیبا و با توجه به صنایع لفظی بیان کرده و بر اثر قدرت فراوان خود در سخنوری، غالباً مضامین عالی و معانی بسیار در ابیات کوتاه گنجانده است. ترکیباتی که حافظ در اشعار خود آورده، غالباً تازه، بدیع و بی‌سابقه است و حافظ در ساختن این ترکیبات، نهایت قدرت و کمال ذوق و لطافت طبع خود را نشان داده که کمتر شاعری از این حیث با او قابل مقایسه است. شعر حافظ در فضای اسلامی غوطه‌خور است و دیوان حافظ مملو از الفاظ و تعبیر قرآنی می‌باشد. علاوه بر این، در اشعار او، اصطلاحات مربوط به تصوف، عرفان، فلسفه، کلام، تفسیر، حدیث و فقه و... به مقدار فراوان به چشم می‌خورد. روز بزرگداشت حافظ

خواجه شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی در حدود سال 726 ق در شیراز به دنیا آمد. وی پس از فراگرفتن دانش‌های متداول عصر خود، دیوان شعری گذشته و معاصر خود را به دقت مطالعه کرد و نخست معنا را از لفظ

جدا نمود و لفظ را به دور افکند. آن‌گاه معنا را در کوره ذهن فروزنده خود ریخت و از آن زیور گهر آگین ساخت. کمال هنر حافظ در این است که از همان عناصر در دسترس همگان، معجونی شفاف‌بخش و مفرح تهیه کرده و استادانه و سحرآفرینانه، آنها را به خدمت ابلاغ پیام خود در آورده است. او تفسیر قرآن، حکمت و ادبیات عرب را به خوبی می‌داند؛ و چون قرآن را با چند روایت و قرائت حفظ کرده بود، به حافظ شهرت یافت. حافظ با الهام گرفتن از آموزه‌های اسلامی و مفاهیم قرآنی و بکارگیری استعارات و کنایات منحصر به فرد، توانست ناب‌ترین غزل‌های تاریخ ادبیات ایران را بسراید. اهمیت حافظ در آن است که توانست مضامین عرفانی و عشقی را به نحوی در هم آمیزد که از دو شیوه غزل عارفانه و عاشقانه، سبک واحد و جدیدی به وجود آید. این شاعر استاد، افکار خود را با الفاظ بسیار زیبا و با توجه به صنایع لفظی بیان کرده و بر اثر قدرت فراوان خود در سخنوری، غالباً مضامین عالی و معانی بسیار در ابیات کوتاه گنجانده است. ترکیباتی که حافظ در اشعار خود آورده، غالباً تازه، بدیع و بی‌سابقه است و حافظ در ساختن این ترکیبات، نهایت قدرت و کمال ذوق و لطافت طبع خود را نشان داده که کمتر شاعری از این حیث با او قابل مقایسه است. شعر حافظ در فضای اسلامی غوطه‌خور است و دیوان حافظ مملو از الفاظ و تعابیر قرآنی می‌باشد. علاوه بر این، در اشعار او، اصطلاحات مربوط به تصوف، عرفان، فلسفه، کلام، تفسیر، حدیث و فقه و... به مقدار فراوان به چشم می‌خورد.

رحلت عالم و فقیه بزرگ اسلام "حسن بن یوسف" معروف به "علامه حلی" (726 ق)

حسن بن یوسف بن علی بن مطهر معروف به علامه حلی در 29 رمضان 648 ق در شهر حله در عراق به دنیا آمد. سال‌های آغازین حیات وی مقارن با حملات وحشیانه مغولان به سرزمین‌های اسلامی بود که با تدبیر چند تن از علما از جمله پدرش، حله از طوفان حملات مغول در امان ماند و در همان جا به رشد و نمو و تحصیلات خود ادامه داد. وی از محضر شیخ مفید، محقق حلی، خواجه نصیرالدین طوسی، سید بن طاووس و اساتید بزرگ دیگر استفاده کرد و در علم به درخششی عظیم دست یافت و عنوان "آیت الله" گرفت. علامه حلی با ارایه تصویری صحیح از تشیع، الجایتو، حاکم مغولی ایران، معروف به سلطان محمد خدابنده را به این مذهب مجذوب کرد و باعث نشر مذهب اهل بیت (ع) در سراسر ایران گردید. شاگردان و آثار قلمی علامه بسیار زیاد و گسترده می‌باشند. فرزند نابغه اش معروف به فخرالمحققین، قطب الدین رازی، علی بن احمد حلی و ابن مکیه از جمله شاگردان و منتهی‌المطلب فی تحقیق المذهب و تبصیر المتعلمین در فقه، نهایت الوصول الی علم الاصول در اصول، نهایت المرام در کلام، جامع الاخبار در حدیث، کشف المقال فی معرفة الرجال در رجال، القول الوجیز فی تفسیر الکتاب العزیز در تفسیر و شرح حکمة الاشراق در فلسفه و عرفان و ده‌ها اثر دیگر از زمره می‌باشند. آثار این عالم خستگی‌ناپذیر می‌باشند. سیرانجام علامه حلی در 78 سالگی وفات یافت و در حرم مطهر امام علی (ع) مدفون گشت. کشف قاره آمریکا توسط "کریستف کلمب" مکتشف و دریانورد ایتالیایی (1492م)

در سوم اوت 1492م کریستوفر کلمبوس معروف به کریستف کلمب که دریانوردی ایتالیایی و در خدمت اسپانیا بود، سفر دریایی خود را به وسیله یک کشتی به اندازه قایق‌های امروزی، از بندر پالوس اسپانیا آغاز کرد و به سمت اقیانوس اطلس حرکت نمود. در آن زمان، اعراب، اقیانوس اطلس را دریای سبز ظلمات، می‌خواندند و کلمب نخستین کسی بود که بدین اقیانوس ناشناس گام می‌نهاد. دریانوردان آن روز، کمتر حاضر بودند طوری در دریا پیش روند که ساحل را نبینند. با این حال کریستف کلمب در این مورد، دست به ریسک خطرناکی زده بود. کلمب برخلاف بسیاری از مردم زمان خود معتقد بود که زمین گرد است و اطمینان داشت که با سفر دریایی به سوی غرب می‌تواند راهی تازه را برای تجارت سودآور اروپاییان به خاور دور پیدا کند. این نقشه خوبی بود ولی دو نقطه ضعف داشت. اول اینکه او تصور نمی‌کرد که دنیا به آن بزرگی باشد که ما امروزه آن را می‌شناسیم؛ دوم آنکه نمی‌دانست و نمی‌توانست هم بداند که دو قاره بزرگ امریکای شمالی و جنوبی در سر راه او قرار گرفته‌اند. لذا هنگامی که در دوازدهم اکتبر 1492م پس از هفتاد روز دریانوردی، از دور خشکی‌های مربوط به قاره آمریکا را دید، تصور کرد که به خاک آسیا نزدیک شده است و لذا جزایری را که کشف کرده بود، هند غربی نام نهاد. او سه سفر دیگر هم به هند غربی انجام داد و هنوز هم می‌پنداشت که این جزایر، قسمتی از خاک آسیا هستند. این سفر و شناسایی باعث شد که در سال‌های بعد، نیروهای استعمارگر اسپانیایی به این سرزمین رفته و قرن‌ها به استثمار و چپاول این منطقه بزرگ بپردازند. کشف قاره آمریکا توسط "کریستف کلمب" مکتشف و دریانورد ایتالیایی (1492م)

در سوم اوت 1492م کریستوفر کلمبوس معروف به کریستف کلمب که دریانوردی ایتالیایی و در خدمت اسپانیا بود، سفر دریایی خود را به وسیله یک کشتی به اندازه قایق‌های امروزی، از بندر پالوس اسپانیا آغاز کرد و به سمت اقیانوس اطلس حرکت نمود. در آن زمان، اعراب، اقیانوس اطلس را دریای سبز ظلمات، می‌خواندند و کلمب نخستین کسی بود که بدین اقیانوس ناشناس گام می‌نهاد. دریانوردان آن روز، کمتر حاضر بودند طوری در دریا پیش روند که ساحل را نبینند. با این حال کریستف کلمب در این مورد، دست به ریسک خطرناکی زده بود. کلمب برخلاف بسیاری از مردم زمان خود معتقد بود که زمین گرد است و اطمینان داشت که با سفر دریایی به سوی غرب می‌تواند راهی تازه را برای تجارت سودآور اروپاییان به خاور دور پیدا کند. این نقشه خوبی بود ولی دو نقطه ضعف داشت. اول اینکه او تصور نمی‌کرد که دنیا به آن بزرگی باشد که ما امروزه آن را می‌شناسیم؛ دوم آنکه نمی‌دانست و نمی‌توانست هم بداند که دو قاره بزرگ امریکای شمالی و جنوبی در سر راه او قرار گرفته‌اند. لذا هنگامی

که در دوازدهم اکتبر 1492م پس از هفتاد روز دریانوردی، از دور خشکی؛rlm&های مربوط به قاره آمریکا را دید، تصور کرد که به خاک آسیا نزدیک شده است و لذا جزایری را که کشف کرده بود، هند غربی نام نهاد. او سه سفر دیگر هم به هند غربی انجام داد و هنوز هم می؛rlm&پنداشت که این جزایر، قسمتی از خاک آسیا هستند. این سفر و شناسایی باعث شد که در سال؛rlm&های بعد، نیروهای استعمارگر اسپانیایی به این سرزمین رفته و قرن؛rlm&ها به استثمار و چپاول این منطقه بزرگ بپردازند.